

רשומות

ספר החוקים

4 באוגוסט 1994

1478

כ"ז באב התשנ"ד

עמוד

276	חוק רישוי עסקים (תיקון מס' 10), התשנ"ד-1994
277	חוק לפיצוי נפגעי גזות, התשנ"ד-1994
282	חוק הרופאים הוותיקנים (תיקון), התשנ"ד-1994

חוק רישוי עסקים (תיקון מס' 10), התשנ"ד-1994*

- תיקון סעיף 1
1. בסעיף 1 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968¹ (להלן - החוק העיקרי) -
- (1) בסעיף קטן (א) -
- (א) ברישה, המלים "בהתייעצות עם שר הבריאות" - יימחקו;
- (ב) במקום פסקה (1) יבוא:
- "(1) איכות נאותה של הסביבה ומניעת מפגעים ומטרודים";
- (ג) אחרי פסקה (4) יבוא:
- "(5) בריאות הציבור, לרבות תנאי תברואה נאותים;
- (6) קיום הדינים הנוגעים לתכנון ולכנייה ולשירותי בבאות."
- (2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) היתה אחת ממטרות הרישוי מטרה כמפורט להלן, טעון הצו התייעצות -
- (1) בסעיף קטן (א)(1) - עם השר לאיכות הסביבה;
- (2) בסעיף קטן (א)(2) - עם שר המשטרה;
- (3) בסעיף קטן (א)(3) - עם שר העבודה והרווחה;
- (4) בסעיף קטן (א)(4) - עם שר החקלאות;
- (5) בסעיף קטן (א)(5) - עם שר הבריאות."
- תיקון סעיף 2א
2. בסעיף 2א(ג) לחוק העיקרי, במקום "רשות הרישוי, בהתייעצות עם רופא מחוזי כמשמעותו בפקודת בריאות העם, 1940 (להלן - רופא מחוזי), מפקד משטרת המחוז ומנהל המחוז של משרד התעשייה, המסחר והתיירות" יבוא "רשות הרישוי, בהתייעצות עם מפקד משטרת המחוז".
- תיקון סעיף 6
3. בסעיף 6 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) רשיון לפי חוק זה לעסק שקביעתו בעסק טעון רישוי נעשתה בהתייעצות עם שר אחד או יותר לשם הבטחת המטרות כאמור בסעיף 1 - לא יינתן אלא אם כן נתן אישור כל אחד מהשרים או מי שהם הסמיכו לכך (להלן - גותן האישור)."
- הוספת סעיף 6א
4. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
- 6א. (א) על אף האמור בסעיף 6, רשאי שר הפנים, בהסכמת כל אחד מן השרים שקביעתו של עסק בטעון רישוי נעשתה בהתייעצות עמו, לקבוע בצו סוגי עסקים טעוני רישוי שמתן הרשיון לגביהם אינו טעון אישורם של גותני האישור, כולם או מקצתם.
- (ב) קביעה כאמור בסעיף קטן (א) אין בה כדי לגרוע מסמכויותו האחרות של גותן האישור לפי חוק זה לגבי אותו עסק, ובכלל זה הסמכות להוסיף תנאי לרשיון שניתן, כאמור בסעיף 7(א) סיפה."

* נתקבל בכנסת ביום י"ט באב התשנ"ד (27 ביולי 1994); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בהצעות חוק 2296, מיום י"ב באב התשנ"ד (20 ביולי 1994), עמ' 572.

¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204; התשנ"ד, עמ' 111.

5. במקום סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:
- החלפת סעיף 10
10. שר הבריאות, בהתייעצות עם השר לאיכות הסביבה, רשאי להקטין לכולל העסקים טעוני הרישוי או לסוגים מהם, תקנות להגנה על בריאות הציבור, לרבות הבטחת תנאי תברואה נאותים.
6. אחרי סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:
- הוספת סעיף 10א
- 10א. השר לאיכות הסביבה, בהתייעצות עם שר הבריאות, רשאי להתקין, לכולל העסקים טעוני הרישוי או לסוגים מהם, תקנות להבטחת איכות נאותה של הסביבה ולמניעת מפגעים ומטרדים.
7. בסעיף 14(א) לחוק העיקרי, במקום "רופא מחוזי" יבוא "רופא מחוזי כמשמעותו בפקודת בריאות העם, 1940 (להלן – רופא מחוזי), מי שהשר לאיכות הסביבה הסמיכו לכך (להלן – הממונה על איכות הסביבה)".
- תיקון סעיף 14
8. בסעיף 20 לחוק העיקרי, אחרי "לממונה על המתוח" יבוא "לממונה על איכות הסביבה".
- תיקון סעיף 20
9. בסעיף 28(א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (4) יבוא:
- תיקון סעיף 28
- (5) הממונה על איכות הסביבה או עובד המדינה שהוא הסמוך לענין זה.

יצחק רבין
שר הפנים

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבת וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

חוק לפיצוי נפגעי גזות, התשנ"ד-1994*

1. בחוק זה –
- הגדרות
- "גזות" – מחלת ה-Tinea Capitis (Ringworm of the Scalp);
- "חוק הביטוח הלאומי" – חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968;
- "המוסד" – המוסד לביטוח לאומי הפועל מכוח חוק הביטוח הלאומי;
- "השר" – שר הבריאות;
- "ועדה מומחים" – ועדה שמינה השר לפי סעיף 8;
- "ועדה רפואית" ו"ועדה רפואית לעררים" – ועדה שמינה השר לפי סעיף 9;
- "טיפול בהקרנה" – הקרנות שניתנו לאדם, בתקופה שמיום כ"ח בטבת התש"ו (1 בינואר 1946) עד יום י"ב בטבת התשכ"א (31 בדצמבר 1960), לצורך טיפול במחלת הגזות או לשם מניעתה, על ידי המדינה, הסוכנות היהודית, קופת חולים כהגדרתה בחוק מס מקביל, התשל"ג-1973,² או הסתדרות מדיצינית הדסה, או מטעמם, בין אם ניתנו בישראל ובין אם ניתנו מחוץ לישראל כחלק מההכנות לעליה לישראל;

* נתקבל בכנסת ביום י"ז באב התשנ"ד (25 ביולי 1994) הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2263, מיום ג' בניסן התשנ"ד (15 במרס 1994), עמ' 405.

¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 108.

² ס"ח התשל"ג, עמ' 88; התשנ"ב, עמ' 40.

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרטמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
 "מחלה" – אחת המחלות המנויות בתוספת;
 "נפגע" – מי שועדת המומחים קבעה שניתן לו טיפול בהקרנה וועדה רפואית או ועדה רפואית
 לעררים קבעה שלקה במחלה והוא נמצא בישראל;
 "שאיירים" – כל אחד מאלה:

- (1) ילדו של נפגע לרבות ילד הורג וילד מאומץ, שמתקיים בו אחד התנאים האמורים בפסקאות (1), (2) או (3) להגדרת ילד שבסעיף 5 לחוק הביטוח הלאומי;
 (2) מי שהיה בן זוגו של נפגע בשעה שנפטר ולא נישא לאחר פטירת הנפגע.

2. (א) נפגע שעקב המחלה שבה לקה נקבעו לו אחוזי נכות של 40% או יותר, תשלם לו המדינה פיצוי חד-פעמי כדלקמן:

פיצוי חד-פעמי

(1) סכום של חמישים אלף שקלים חדשים – אם אחוזי הנכות לא עלו על 74%;

(2) סכום של מאה אלף שקלים חדשים – אם אחוזי הנכות הם 75% או יותר.

(ב) הלה החמרה במצב בריאותו של הנפגע, עקב המחלה שבה לקה ונקבעו לו 75% נכות או יותר, לאחר ששולם לו פיצוי כאמור בסעיף קטן (א1), תשלם לו המדינה פיצוי נוסף בסכום השווה להפרש שבין פיצוי המחושב לפי סעיף קטן (א1) לבין פיצוי המחושב לפי סעיף קטן (א2), כפי שיעורם במועד שבו נקבעו לנפגע אחוזי הנכות בעקבות ההחמרה.

(ג) פיצוי כאמור בסעיף קטן (א) ישולם לנפגע רק אם בתקופה של עשרים וארבעה חודשים שבתחילתה לפני הגשת התביעה לפיצוי לא שהה מוחין לישראל תקופה העולה על שלושה חודשים.

(ד) סכום הפיצוי כאמור בסעיף קטן (א) יעודכן בתחילת כל חודש, החל בחודש שלאחר יום תחילתו של חוק זה, לפי שיעור עליית המדד; לענין זה, "שיעור עליית המדד" – השיעור שבו השתנה המדד מן המדד שפורסם לאחרונה לפני יום תחילתו של חוק זה לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון.

3. בנוסף לאמור בסעיף 2 תשלם המדינה לנפגע, שעקב המחלה שבה לקה נקבעו לו 40% נכות או יותר, קיצבה חודשית כדלקמן:

קיצבה חודשית

(א) נקבעו לנפגע 100% נכות – קיצבה בסכום השווה ל-25% מהשכר הממוצע כמשמעותו בסעיף 1א לחוק הביטוח הלאומי (להלן – קיצבה מלאה).

(ב) נקבעו לנפגע פחות מ-100% נכות – קיצבה בסכום שהיחס שבינו לבין סכום הקיצבה המלאה שווה ליחס שבין אחוזי הנכות שנקבעו לנפגע לבין 100%.

4. נקבעו לנפגע פחות מ-40% נכות ולא פחות מ-5%, תשלם לו המדינה מענק בסכום המתקבל מהכפלת הסכום הבסיסי ב-70; לענין זה, "סכום בסיסי" – סכום שהיחס בינו לבין הקיצבה המלאה שווה ליחס שבין אחוזי הנכות שנקבעו לנפגע לבין 100%.

מענק במקום קיצבה

5. חלפו 6 חודשים או יותר מהמועד שבו נקבעו לאחרונה אחוזי הנכות של הנפגע ועקב החמרה במצב בריאותו כתוצאה מהמחלה שבה לקה, עלו אחוזי הנכות שנקבעו לו ב-10% או יותר, יחולו הוראות אלה:

החמרת מצב

(1) לגבי נפגע ששולם לו מענק לפי סעיף 4 -

(א) אם נקבעו לו פחות מ-40% נכות תשלם לו המדינה מענק משלים לפי החישוב האמור בסעיף 4, ולענין הסכום הבסיסי יובא בחשבון ההפרש שבין אחוזי הנכות שנקבעו לנפגע לפני תשלום המענק הקודם לבין אחוזי הנכות שנקבעו לו עקב ההחמרה.

(ב) אם נקבעו לו יותר מ-40% נכות תשלם לו המדינה קיצבה כאמור בסעיף 3 החל מהחודש שבו נקבעו אחוזי הנכות כאמור, ואולם אם טרם חלפו 70 חודשים מהחודש שבו נקבעה הנכות בגינה שולם לו המענק - תשלם לו קיצבה לפי אחוזי הנכות המזכים בקיצבה בניכוי אחוזי הנכות שזיכו במענק, כל עוד לא חלפו 70 החודשים האמורים.

(2) לגבי נפגע שמשלמת לו קיצבה לפי סעיף 3 - תשלום הקיצבה לפי אחוזי הנכות שנקבעו לו עקב ההחמרה החל בחודש שבו נקבעו אחוזי הנכות כאמור.

6. (א) תביעה לפיצוי חר-פעמי, לקיצבה או למענק לפי חוק זה תוגש למשרד הבריאות. (ב) השר יקבע בתקנות הוראות, כללים, תנאים ומועדים להגשת תביעה לפי חוק זה.

7. (א) השר יקים, במסגרת משרד הבריאות, מכון לאומי למחקר בנושא מחלת הגזות והטיפול בה ולמעקב אחרי מי שחלה בגזות וקיבל טיפול בהקרנה (להלן - המכון); תפקידי המכון יהיו בין היתר:

(1) איתור, רישום ותיעוד של מי שחלו בגזות וקיבלו טיפול בהקרנה (להלן - המטופלים);

(2) מעקב אחר המטופלים וריכוז המידע על השלכות הטיפול בהקרנה שקיבלו;

(3) הקמת מערך לאיבחון מוקדם של מחלות שהמטופלים חשופים להן;

(4) פיתוח שיטות לשיקום המטופלים ולטיפול בהם.

(ב) השר יקבע בתקנות כללים והוראות בכל הנוגע לניהולו של המכון ודרכי פעולתו.

8. (א) השר ימנה ועדת מומחים; חברי הועדה יהיו שופט או שופט בקיצבה שימונה בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון והוא יהיה יושב ראש הועדה, ושני רופאים בעלי תואר מומחה בתחומים הנוגעים לענין העומד לדיון.

(ב) ועדת המומחים תדון בתביעה ותקבע אם לתובע או לאדם שמכוחו מוגשת תביעת שאירים כאמור בסעיף 10 (להלן - תביעת שאירים) ניתן טיפול בהקרנה.

(ג) ועדת המומחים לא תהיה קשורה בדיני הראיות וסדרי הדין פרט להוראות וכללים שיקבע שר המשפטים.

(ד) קביעות ועדת המומחים יהיו מנומקות.

(ה) ועדת המומחים רשאית לקבוע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.

9. (א) השר ימנה ועדה רפואית שחבריה יהיו שלושה רופאים בעלי תואר מומחה בתחומים הנוגעים לענין העומד לדיון. הועדה הרפואית תדון ותקבע -

(1) אם לקה התובע או האדם שמכוחו מוגשת תביעת השאירים במתלה;

(2) את אחוזי הנכות של התובע הנובעים מהמחלה שבה לקה; אחוזי הנכות ייקבעו לפי מבחנים ובהתאם לעקרונות שנקבעו לפי סעיף 61 לחוק הביטוח הלאומי; השר רשאי לקבוע בתקנות מבחנים ועקרונות נוספים לענין זה;

(3) אם חלה החמרה במצב בריאותו של הנפגע כתוצאה מהמחלה שבה לקה ואת אחוזי הנכות של הנפגע הנובעים מהמחלה;

(4) אם מותו של הנפגע נגרם כתוצאה מהמחלה שבה לקה.

(ב) השר ימנה ועדה רפואית לעררים שתבריה יהיו שלושה רופאים בעלי תואר מומחה בתחומים הנוגעים לענין העומד לדיון.

(ג) הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת הועדה הרפואית רשאי לערור עליה, בתנאים שנקבעו בתקנות, לפני ועדה רפואית לעררים.

(ד) קביעות הועדה הרפואית והועדה הרפואית לעררים יהיו מנומקות.

(ה) אופן הרכבתן של הועדה הרפואית והועדה הרפואית לעררים, סמכויותיהן וסדרי עבודתן ייקבעו על ידי השר בתקנות.

10. נפגע שועדה רפואית קבעה כי מחלה גרמה למותו, תשלם המדינה לשאיירי מענק כדלקמן:

(1) לבן זוג שעמו ילדים – מענק בסכום השווה לקיצבה מלאה כפול 36;

(2) לבן זוג שאין עמו ילדים – מענק בסכום השווה ל-60% מהסכום האמור בפסקה (1);

(3) לילדו של נפגע באין בן זוג הזכאי למענק כאמור בפסקאות (1) או (2) – מענק בסכום השווה ל-60% מהסכום האמור בפסקה (1).

11. נפגע או שאיר הזכאי לתשלום לפי חוק זה והוא זכאי גם לפיצויים לפי חוק אחר, יחולו עליו הוראות אלה:

(1) לא תוגש תביעה לפי חוק זה אלא אם כן הצהיר התובע בכתב כי אין לו כל תביעה אחרת בשל העילות המנויות בחוק זה;

(2) הוגשה תביעה לבית משפט בשל אחת מן העילות המנויות בחוק זה לא יהיה זכאי התובע לתשלום על פי חוק זה;

(3) שולמו לתובע פיצוי, קיצבה או מענק לפי חוק זה, זכאית המדינה לנכות מתשלומים אלה כל תשלום אחר שהיא שילמה לתובע בשל העילות המנויות בחוק זה, לרבות תשלומים ששילמה המדינה לפני תחילתו של חוק זה.

12. (א) פיצוי חדר-פעמי, קיצבאות ומענקים לפי חוק זה ישולמו באמצעות המוסד, משרד הבריאות יעביר למוסד את החלטות ועדת המומחים והועדה הרפואית או הועדה הרפואית לעררים לצורך ביצוע תשלום הפיצוי החד-פעמי, הקיצבה או המענק, הכל באופן ולפי כללים שייקבעו על ידי המוסד ומשרד הבריאות.

(ב) אוצר המדינה יעביר למוסד, מדי חודש בתודשו, את כל הכספים הדרושים לו כדי לבצע תשלומים לפי חוק זה לרבות ההוצאות המינהליות הנובעות מביצוע החוק.

13. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו בכפוף לאמור בסעיף קטן (ג).

(ב) השר רשאי לתקן בצו את התוספת ולקבוע בה מחלות נוספות.

(ג) שר העבודה והרווחה, לאחר התייעצות בשר, יקבע בתקנות הוראות בכל הנוגע לביצוע התפקידים המוטלים על המוסד לפי חוק זה.

14. (א) קביעת ועדת המומחים ניתנת לערעור לפני בית דין אזורי לעבודה.
ערעור
- (ב) החלטת הועדה הרפואית לעררים ניתנת לערעור לפני בית דין אזורי לעבודה בשאלה משפטית בלבד; פסק דינו של בית דין אזורי לעבודה בערעור על ההחלטה, ניתן לערעור לפני בית הדין הארצי לעבודה אם נתקבלה רשות לכך מאת נשיא בית הדין הארצי לעבודה או סגנו, או שופט של בית הדין הארצי שנתמנה לכך על ידי הנשיא.
15. לבית דין אזורי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969³, תהיה סמכות ייחודית לדון ולפסוק בכל ערעור לפי חוק זה.
סמכות בית הדין
16. שר המשפטים בהתייעצות עם השר, רשאי לקבוע בתקנות מועדים להגשת ערעורים לפני בית הדין לעבודה כאמור בסעיפים 14 ו-15.
תקנות
17. תשלומים לפי חוק זה ישולמו למי שהוא תושב ישראל לענין חוק הביטוח הלאומי וכל עוד הוא תושב כאמור.
סייג לזכאות
18. (א) תשלומים המשתלמים לפי חוק זה לא ייחשבו כהכנסה -
הוראות מיוחדות
- (1) לענין פקורת מס הכנסה⁴, או לענין תשלומי חובה או היטלים אחרים;
(2) לענין גימלאות לפי חוק הביטוח הלאומי.
- (ב) תשלום המשולם לפי חוק זה אינו ניתן להעברה, לערבות או לעיקול בכל דרך שהיא אלא לשם תשלום מזונות לפי פסק דין של בית דין מוסמך.
19. סעיפים 130, 134א, 136, 137א, 138, 140, 146 ו-149 לחוק הביטוח הלאומי יחולו על תביעה לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.
תחולת הוראות חוק הביטוח הלאומי
20. (א) תחילתו של חוק זה ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995) (להלן - יום התחילה).
תחילה ותחולה
- (ב) לא יינתן תשלום לפי חוק זה, למעט מענק כאמור בסעיף 10, בשל תקופה שקדמה ליום התחילה.

תוספת

(סעיפים 1 ו-13)

1. המחלות כדלקמן כהגדרתן ב-I.C.D.9 CM⁵
 - א. כל שאת ממאירה ראשונית באזור הראש והצוואר -
 1. גידולי מוח
 2. גידולי גולגולת;
 3. גידולים בבלוטות הרוק;

³ ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

4. גידולי בלוטת התריס;
 5. גידולי עור כגון: מלנומה באזור ראש צוואר בלבד.
 ב. גידולי מוח שפירים.
 ג. סרטן הדם (Leukemia).
 2. חוסר שיעור באזורי הצטלקות בעור הקרקפת.

אפרים סנה שר הבריאות	יצחק רבין ראש הממשלה	עזר ויצמן נשיא המדינה
שבח וייס יושב ראש הכנסת		

חוק הרופאים הווטרינרים (תיקון), התשנ"ד-1994*

- החלפת סעיף 2
1. בחוק הרופאים הווטרינרים, התשנ"א-1991, במקום סעיף 2 יבוא:
2. שליחותו של הרופא הווטרינר היא למנוע ולהקל על סבלם של בעלי חיים, למנוע מחלותיהם ולרפא אותם, לסייע באחזקתו התקינה של משק בעלי החיים ולהגן על האדם מפני סכנות ונזקים שמקורם מחלות בעלי חיים או במזון או במוצרי מזון שמקורם בעלי חיים, וכן לפעול לשיפור איכותם של מוצרי מזון שמקורם בעלי חיים.

יעקב צור שר החקלאות	יצחק רבין ראש הממשלה	עזר ויצמן נשיא המדינה
שבח וייס יושב ראש הכנסת		

* נחקבל בכנסת ביום י"ז באב התשנ"ד (25 ביולי 1994); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2279, מיום ד' בתמוז התשנ"ד (13 ביוני 1994), עמ' 490.
 ס"ח התשנ"א, עמ' 76.